

Att:

Niels Skærbæk (nisk@ftnet.dk) og Jonas Theis Hertel Wulff (jothwu@em.dk)

F&P's svar på EU Specialudvalgshøring - Framework on Financial Data Access (FIDA)

Forsikring & Pension (F&P) takker for muligheden for at blive hørt og har følgende bemærkninger til forslaget om en forordning for Finansiell Dataadgang (FIDA).

F&P er generelt kritisk overfor Kommissionens tilgang til øget datadeling i den finansielle sektor. Selv om forslaget sætter fokus på en række positive aspekter om kundernes muligheder for at udveksle egne data med andre virksomheder, så er det særligt problematisk, at Kommissionen udvider begrebet "kundedata" ud over de personoplysninger, som allerede er omfattet af GDPR og portabilitetsrettigheden der, fordi det potentielt kan betyde at virksomhederne tvinges til at udveksle konkurrencefølsomme oplysninger.

Derudover, kræver udveksling af data, at der etableres en digital infrastruktur. Vi er bekymrede for, at den brede tilgang til omfanget af data vil være en betydelig omkostningsdriver for branchen til skade for kunderne. Selv om der er plads til vederlag for at stille data til rådighed, adresserer dette ikke omkostningerne ved opsætning af samtykke-dashboards eller tilpasning af selskabernes egen digitale infrastruktur til nye krav.

Den danske forsikrings- og pensionsbranche har allerede en lang række initiativer, der sikrer kunderne mulighed for at dele data på tværs af sektoren og som er blevet etableret uden regulatorisk indblanding. Det er fx Forsikringsguiden og Pensionsinfo, som er et værktøj, der gør det lettere for kunderne at få overblik over udbetalinger og dækninger ved pension, sygdom og død og dele deres data med de aktører, som de måtte ønske at dele dem med. Det er et samarbejde mellem alle danske banker, sparekasser, pensionskasser, LD, Udbetaling Danmark (Statens tjenestemænd) og pensions- og forsikringsselskaber.

18.08.2023

F&P

Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
fp@fogp.dk
www.fogp.dk

Sigrid Floor Toft
Digitaliseringspolitisk chef
Dir. 41 91 91 78
sft@fogp.dk

Sagsnr. GES-2021-00052
DokID 466489

Brancheorganisation
for forsikringsselskaber
og pensionskasser

Anvendelsesområde

Forordningen dækker både bank, forsikring og pension. På forsikrings- og pensionsområdet, skal der gives adgang til kundedata på følgende områder:

- Non-life forsikringsprodukter (med undtagelse af sundheds- og helbreds-forsikring) inklusive data indsamlet til brug for behovsvurdering, jf. art 20 i IDD og egnethedsvurdering efter art 30 i IDD.
- Pensionsrettigheder omfattet af Solvens II og IORPS-direktivet.
- Pensionsrettigheder omfattet af PEPP-reglerne.

Kundedata defineres bredt, som både personlige og ikke-personlige data, der er indsamlet, opbevaret og behandlet som led i et almindeligt kundeforhold og dækker både data tilvejebragt af kunden selv og data genereret som resultat af interaktionen med den finansielle virksomhed – dvs. væsentligt bredere end GDPR og portabilitetsrettigheden.

For bred og uklar definition af kundedata

F&P finder det stærkt problematisk, at data er så uklart defineret og i øvrigt omfatter øvrige kunderelaterede data, der opstår i interaktionen med den finansielle virksomhed. Det er et problem, fordi det kan fortolkes til at det, som udgangspunkt, omfatter berigede data, fx de vurderinger og analyser, som er centrale elementer i forsikrings- og pensionsselskabernes værditilbud til kunderne, som det ikke er rimeligt blot at kræve udleveret til konkurrenter. Det er konkurrencefølsomme oplysninger og efter den eksisterende ordlyd, kan det fx omfatte risikovurderinger, egnethedsvurderinger efter IDD, tariffer m.v. Det ville heller ikke nødvendigvis gavne forbrugeren, hvis alle disse data blev videregivet til andre virksomheder og det bør derfor præciseres i lovtæksten at det er rå data, som forordningen vedrører.

Det skal derfor også gøres klart, at resultaterne af ”suitability and appropriateness”-vurderingen, såvel som ”needs- and demands assesment” under IDD ikke falder ind under begrebet ”kundedata” og at det alene er de data, der tilvejebringes af kunden i denne proces, der bør omfattes af begrebet.

Sundheds- og helbreds-forsikring er undtaget, pga. af typen af følsomme oplysninger, der behandles i dette regi. F&P ønsker imidlertid også ulykkesforsikring undtaget med samme begrundelse, da der også her behandles følsomme helbredsoplysninger.

Generelt ønsker vi en meget klarere definition af kundedata. Måske kunne omfanget begrænses til data givet til kunden i kundeforholdet, jf. IDD (Insurance Distribution Directive) (fx IPID), men ikke resultatet af behovs- og egnethedsvurderingerne efter art. 20 og 30. Dette løser dog ikke problemet for B2B-forsikring, hvor der ikke findes standardløsninger eller IPID.

F&P

Sagsnr. GES-2021-00052
DokID 466489

Begrebet ”kunde” bør også defineres tydeligere, da definitionen pt. er uklar. I forsikring er der mange kategorier af personer/juridiske personer, der anvender de finansielle produkter. Det er personen, der har policen, øvrige forsikrede personer, begunstigede, skadesramte osv. I forhold til formålet med denne forordning, bør det alene være den person, der har tegnet policen, der betegnes som kunde og dette bør tydeliggøres i art. 3 (1) (2).

F&P

Sagsnr. GES-2021-00052

DokID 466489

Det er en reel bekymring, at den økonomiske byrde for selskaberne ved at starte med så bredt et anvendelsesområde, bliver betydelig og kan blive en voldsom økonomisk belastning for det enkelte selskab, der ikke er proportional med de ønskede mål man søger at opnå med FIDA. Det gælder alle, men særligt de mindre selskaber, der er omfattet af forordningens anvendelsesområde som ”data-holders”, når det drejer sig om implementering af fælles datastandarder, udvikling af API'er og samtykke-dashboards.

F&P så derfor hellere, at lovforslaget tager udgangspunkt i en use-case-drevet tilgang, hvor datadeling på specifikt definerede områder blev testet, før den brede tilgang, som Kommissionen har valgt i det pågældende lovforslag, blev afprøvet. Der er en bestemmelse om revision efter 4 år, der giver Kommissionen mulighed for at udvide anvendelsesområdet med flere data eller udelukke kategorier af data – der kan dog være områder, hvor der ikke er nogen forretningsmæssig begrundelse i at dele dataene eller et ønske fra kunderne, men industrien vil formodentlig stadig være forpligtet til at opbygge infrastrukturen til deling af disse data, før Kommissionen finder ud af, at dataene burde have været udelukket til at begynde med. F.eks. data vedrørende ulykkesforsikring, der kan indeholde oplysninger af følsom karakter ligesom helbredsoplysninger, der pt. er undtaget fra anvendelsesområdet.

Derudover bør data altid hentes ved ”kilden”, således at de data, som selskaberne fx køber fra andre virksomheder kan tilgås gratis ved blot at hente dem via en dataholder i et scheme.

Ingen beskyttelse af forretningsfølsomme data og adgang for teknologivirksomheder

Der er ingen begrænsninger på de store tech-virksomheders (gatekeepers) mulighed for at hente data i denne forordning, og vi er bekymrede for, hvilke konsekvenser det kan få for industri og kunder, i forhold til at få store teknologidrevne virksomheder ind på dette marked.

Vi ønsker som minimum de samme begrænsninger i adgangen til data, som findes i Data- forordningen – hvor "gatekeepere", omfattet af Digital Markets Act, ikke kan få adgang til data. Desuden er der en begrænsning i den kommende Data- forordning på muligheden for at anvende de erhvervede data til at tilbyde konkurrerende produkter, hvilket også bør indgå her, hvis Kommissionen også insisterer på, at berigede data skal deles.

Samtidig vil vi appellere til, at man ser på de tværgående regler i dataforordningen og sikrer sammenspil mellem de to forordninger, når det kommer til generelle regler om deling af data. Hvis kundedata også kommer til at indeholde forretningsfølsomme oplysninger, så bør bestemmelsen i dataforordningen også indføres her – den indeholder en form for beskyttelse af forretningshemmeligheder (hvis virksomheden kan påvise, man kan lide økonomisk tab, kan man afvise at udlevere data, som kan kategoriseres som forretningshemmeligheder).

F&P

Sagsnr. GES-2021-00052

DokID 466489

Der er generelt et behov for at indføre klare sikkerhedsforanstaltninger og specifikke bestemmelser til beskyttelse af forretningshemmeligheder eller forretningsfølsomme data. Forsikringsselskaber bør ikke være forpligtet til at dele forretningshemmeligheder, virksomhedsfølsomme oplysninger eller proprietære data, som de selv har genereret og analyseret/beriget, og som er resultatet af deres eget arbejde, fx opbygning af risikoprofiler eller forsikrings- og skadesmodeller. Denne type data repræsenterer en vigtig konkurrencefaktor og innovationsdriver, og den skal ses i sammenhæng med et forsikringsselskabs strategi og portefølje, som er forskellig fra forsikringsselskab til forsikringsselskab.

Det vil ikke være muligt at beskytte forretningshemmeligheder, især på prismodeller og forhandlede partnerpriser, hvis selskabets interne oplysninger er underlagt obligatorisk datadeling. Der er en risiko for, at aggregering af disse oplysninger vil muliggøre ”reverse engineering” af de underliggende prismodeller. Det er vigtige forretningshemmeligheder i forsikringsbranchen og bør derfor holdes hemmelige.

For at beskytte forsikringsselskabets knowhow er det nødvendigt yderligere at specificere forordningens anvendelsesområde, således at det kun omfatter rådata relateret til kunden og udelade ethvert resultat af intern databehandling uden for dette anvendelsesområde.

Data schemes

F&P er glade for, at Kommissionen har lyttet til branchens ønsker om at sikre klare rammer for ansvar og forvaltning og har fokuseret på, at den samme aktivitet og den samme risiko skal være omfattet af den samme regulering. Derfor er det også positivt, at FISP’er skal leve op til kravene i DORA og underlægges et godkendelsesregime hos Finanstilsynet.

Det er vores forventning, at vores medlemmer også selv vil være databrugere, og der vil være en del dataudveksling mellem virksomhederne i branchen.

Forordningen forpligter dataholdere (finansielle virksomheder) til at stille kundedata gratis til rådighed for kunden på dennes anmodning kontinuerligt og i realtid. Databrugere, som får kundens samtykke til at hente data, skal dog dække omkostningerne ved dette, såfremt den finansielle virksomhed,

som de henter data fra, er medlem af et data scheme. Hvis dataholder og databruger er medlem af forskellige schemes, bør det være data-holder, der dikterer hvilket scheme, der finder anvendelse.

F&P

Sagsnr. GES-2021-00052

DokID 466489

F&P finder det positivt, at Kommissionen har givet branchen en vis frihed til at fastlægge rammerne for datadeling inden for data schemes. Dog er det kritisk, at Kommissionen har anlagt så bredt et anvendelsesområde og først efterfølgende vurderer, om der er behov for undtagelse af visse typer data.

F&P opfordrer til en tilgang, hvor man i stedet tager udgangspunkt i en eller to usecases, for at teste om det får den ønskede effekt. Typen af data, der skal deles, kan derefter udvides gradvist på grundlag af periodiske evalueringer af forordningen under hensyntagen til både fordelene og omkostningerne ved at stille data til rådighed. En gradvis implementering ville også gøre gennemførelsen af forordningen lettere for finansielle institutioner og lettere at forudsæ konsekvenserne heraf. Forslaget giver mulighed for en revision efter 4 år, hvilket giver Kommissionen mulighed for at udelukke kategorier af data fra anvendelsesområdet. Det ville dog have været at foretrække at starte med et snævrere anvendelsesområde, der kunne udvides efter 4 år, hvor behovet og efterspørgslen er påvist.

Det er samtidig vigtigt at anvendelsesområdet for data schemes er tydeligt defineret, da det ellers overlades til de enkelte schemes at definere omfanget af de (kunde)data, der skal deles. Konsekvensen kan være at det fører til ordninger med forskellige definitioner af omfattede data – kunderne risikerer at blive behandlet forskelligt alt efter hvilken ordning data-holder og databruger er omfattet af.

Forordningen bør dog ikke indføre begrænsninger i selskabernes muligheder for derudover at dele data på kontraktuel eller frivillig basis uden for data delings schemes. Forsikringsbranchen bifalder derfor anerkendelsen i betragtning 50 af, at den foreslåede FIDA-forordning ikke berører adgang til, deling og brug af data på et rent kontraktligt grundlag uden at gøre brug af FIDAS data schemes forpligtelser. Et sådant nøgleaspekt bør dog medtages direkte i lovtæksten fremfor kun at blive omtalt i præambelen.

FISP'er skal også underlægges krav om deling af kundedata

Derudover mangler der gensidighed i forhold til FISP'er, som får adgang til at hente kundedata, men ikke er forpligtet til at stille kundedata til rådighed som dataholdere. Hvor en FISP tilbyder services til forbrugerne eller andre virksomheder, bør virksomheden ligeledes betragte som "data-holder" med en forpligtelse til at videregive kundedata i datadelingsschemes, for at sikre gensidighed i kravene til datadeling. Dette bør tydeliggøres i art. 3(1)(5) og art. 3 (1) (7).

Tidsramme

Tidsrammen for gennemførelsen af forordningen og dataordningerne er urealistisk. Især de 18 måneder, der gives til at få en operationel datadelingsordning på plads, er urealistisk og vil være en udfordring for de fleste markeder. Erfaringen fra Pensionsinfo var, at det tog 2 år blot at udvikle de tekniske standarder, selve udviklingen af IT-løsningen, test m.m.

F&P

Sagsnr. GES-2021-00052

DokID 466489

At kunne føde data ind i et data scheme vil formentlig tage endnu længere tid, da det kræver tilpasning af den digitale infrastruktur i den enkelte virksomhed. Det er også uklart, om disse omkostninger i forbindelse med at stille data til rådighed gennem en ordning vil blive omfattet af klausulen om vederlag.

Positivt, at det kun er data med kundens samtykke

Det er positivt, at der kommer mere fokus på at styrke kundernes consent management, men generelt kan vi godt være bekymrede for, at nogle af kravene i forordningen ender som en cost driver for sektoren uden nødvendigvis at give mere værdi for kunderne.

Vi er enige i, at det er vigtigt at sikre kundernes tillid. Derfor er der krav om, at databrugere, der får adgang, er forhåndsgodkendt af en tilsynsmyndighed. Det er dog uhensigtsmæssigt, at der ikke er krav om, at FISP'erne skal returnere data til schemes, da de også kan blive data brugere, når data bruges til deres egne formål.

Kompensation for at stille data til rådighed

Det er også positivt, at lovforslaget indeholder bestemmelser om omkostningsdækning i forhold til at stille data til rådighed og udvikle API'er hertil – hvis incitamenterne til datadeling skal øges, er det en forudsætning, at der er omkostningsdækning – det må være erfaringerne fra PSD II-forordningen fra bankerne, hvor dette har været en udfordring.

Det er dog vigtigt, at det er omkostningsneutralt at overholde kravene til at stille data til rådighed, ellers bliver det kunderne, der ender med at bære byrden i sidste ende. Det betyder, at det skal være muligt at få dækket både udviklings- og driftsomkostninger i forbindelse med etableringen af et data scheme.

Igen savnes der sammenhæng til den horisontale regulering i Dataforordningen, nærmere bestemt art. 9, der sætter rammerne for omkostningsdækning ved adgang til data efter dette rammeværk. Metoden til beregning af kompensation er mere realistisk, da den giver mulighed for vederlag for omkostningerne ved formatering af data, formidling af data og investering i indsamling og produktion af data og kan omfatte en margin. Denne bestemmelse bør også medtages i FIDA, så der er ensartede regler for datadeling på tværs af de forskellige sektorer i EU.

Tillid til datasikkerhed er centralt, og det er vigtigt, at kunder kan kontrollere, hvor deres data sendes hen og trække samtykke tilbage. Derfor er det afgørende, at der er krav til de databrugere, der får adgang, om, at data kun bruges til det, der er givet samtykke til og at de har et tilstrækkeligt højt it-sikkerhedsniveau. Dette synes at være afspejlet i forslaget, men omkostningerne ved at udvikle samtykke-dashboards kan være høje, fordi det vil kræve adgang til en række datakilder internt i virksomheden og hos deres partnere. Disse omkostninger dækkes ikke af vederlaget og skal bæres af den enkelte virksomhed.

Det er heller ikke klart, hvad der menes med "uden unødigt forsinkelse, kontinuerligt og i realtid" i art 5.

Beskyttelsen af konkurrencefølsomme oplysninger er central og incitamentet til at innovere kan mindskes, hvis forsikringsselskaberne skal levere berigede data ind i et data scheme. Det er værd at fokusere på at beskytte innovationsindsatsen, som nævnt i Dataforordningens betragtning 28.

Intet fokus på deling af data på tværs af sektorer

Vi synes, det er ærgerligt, at der ikke er mere fokus på tværsektoriel deling af data, da det er mere relevant for forsikringsbranchen at kunne hente relevante data fra andre sektorer. Det kan være data fra biler, klimadata, sundhedsdata osv.

Behov for proportionale sanktioner

Den foreslåede forordning indeholder sanktioner i art. 20 ff. Det er ubestridt, at den omfattende dataadgang og -udveksling kræver en sanktionsmekanisme.

De foranstaltninger, der lægges op til i lovudkastet, er imidlertid uforholdsmæssigt strenge i deres omfang, alvor og rækkevidde. Et resultat af dette kan være, at det lægger en dæmper på innovationen og dataudvekslingen, fordi dataindehavere og databrugere anser risikoen for et brud for at være for stor. Konkret bør inddrivelsen af fortjeneste i henhold til artikel 20, stk. 3, litra c), samt fastsættelsen af det maksimale erstatningsbeløb i henhold til artikel 20, stk. 3, litra e), revurderes. Det midlertidige forbud mod at udøve en ledelsesfunktion i en finansiel virksomhed, som kan hæves til op til 10 år, virker også meget vidtrækkende i forhold til overtrædelsernes karakter og der bør være mere fokus på proportionaliteten i sanktionerne. Muligheden for dagbøder efter artikel 21 vil sandsynligvis også føre til risikoaversion, frem for en vilje til innovation hos virksomhederne.

I mange tilfælde vil de data, der skal deles, være persondata, der allerede er omfattet af GDPR og dens bestemmelser om krænkelse. Da der er overlap her, er det positivt, at betragtning 36 og art. 5, giver mulighed for samarbejde mellem myndigheder. Vi opfordrer til at lovgiver revurderer, om de omfattende bestemmelser om bøder i FiDA er nødvendige i denne form og ikke allerede er tilstrækkeligt reguleret af GDPR.

Med venlig hilsen

Sigrid Floor Toft
Digitaliseringspolitisk chef, Digitaliseringspolitik
sft@fogp.dk | +45 41 91 91 78

Philip Heymans Allé 1 | 2900 Hellerup | +45 41 91 91 91

F&P

Sagsnr. GES-2021-00052

DokID 466489